

سلگی ناول

دداسی خکلو ناولونو لپاره د

سادات کتابتون سره خانونه

جوین کری.

اویا هم ماته وټسایپ کی مسیج

وکری.

0731363201-

Ketabton.com

[7/31, 20:42] Sadat:

سلگی ناول

رائولونکی

:سیدادریس "سادات"

لمړی برخه

سادات.. ادمین

ز مور ډیر بنایسته کلی و تقریبا مور به پنځه سوه کوره وو

ما یو دوکان په کلي کې جوړ کړی وو . ما به چې د سهار لمونځ وکړو لږ وروسته به دوکان ته تلم ځکه خلکو به د سهار چای لپاره راڅخه شیان اخیستل کله به چې نه وم کلیوالو به زنگ راته وهه ویل به یې گلابه سودا مو پکار ده دوکانداري مې ډیره ښه پر مخ راونه وه ځکه ما پر مناسب بیه سودا خرڅوله

نو زما دا دوکانداري تر یو کال رسیدلې وه یوه ورځ پر

لاره روان وم سهار وختي وو چې خرپ شو . چې ور پام مې

کړو یو پاکټ زما مخې ته پرېوتی را وامی خیستي او دوکان ته لاړم دوکان مې خلاص کړو خلک هم راغلل سودا مې ورکوله چې گورم هغه پاکټ مې لاست راغي او هغه مې په یو سم ځای

کې کینوده ما ویل وروسته به یې وگورم زه پر

دوکانداري باندي مصروف شوم د غرمې دولس بجې شوي

مور مې راته له کوره ډوډی رالیزلې وه هغه مې وخوړله لږ

وروسته زما یو گران ملگری داود راغي داود و ویل گلابه

سلام ما اوپل و عليکم سلام داوده بنه شو چي راغلي داود
راته و ويل گلاب څنگه دي دا پوښتنه وکرله ما وويل هسي
د لمونځ وخت دی ته دوکان کې کينه زه به لمونځ وکړم
چي راغلم ته بيا لمونځ ته لار شه داود وويل بنه دغه خبره
ده ما وويل هو لمونځ قضا نشي نور نو لارم او مخ پر

مسجد لمونځ مي وکړو دوکان ته راغلم داود می هم لمونځ ته وليزو يو
ماشوم راغی ويل ژاولي راکه ما هم ژاولي ورکړی چي په هغه پاکت مي
بيا سترگي ولریدي پاکت مي ژر پرانيست گورم يو ليک چي زړه هم پکې
رسم شوای او غشي تري وتلي دی لاندي تري ليکلي وو نه پوهيرم ته
انسان يې که کوم بل څه چي نه دي وينم ډيره خوابدي يم چي د مور مي را
باندي نظر شي وايي لوري ولي داسي يې ناروغه يې زه تري ځان په
يوه بهانه بله بهانه خلاصه کړم نه پوهيرم تا پر ما کومه جادو کړی ده بي تا
ژوند راته سخت دی (مينه (در سره لرم زه حيران پاتي شوم ژر مي ليک
په يو خوا بله خوا واروه راواروه خو هيڅ مي هم پيدا نکړه نه پوهيدم چي
چا ليکلي او چاته يې ليکلي دی زه هم نور پسي ونه گرځيدم خپله
دوکانداري به مي کوله مازديگر به ډير ځوانان دوکان ته راتلل توکی او
تکالی به يې کولي زما به هم بنه ساعت ورسره تير وو ان تر ناوخته
به دوی راسره وه .ما به تل سپيني جامي اغوستي وی او واسکت زما
نه و خوښ نه مي اغوسته تک سپين کالي يو دسمال به راسره وو گرځيدم
به نو په دغه خاطر به ملگرو قاري صاحب راته ويل زه هم په قاري

صاحب مشهور شوم چا به چي زما نوم ياد کړو نورو به ورته
ويل کوم گلاب هغه قاري هغوی به ورته ويل هو هماغه گلاب
نو ماشومانو به هم ويل قاري صاحب دا راکه او هغه راکه

لیک نه یوه جمعه تیره وه دوکان ته روان وم یوه کوڅه وه
یو بنایسته کور وو تقریبا بنخوس متره زمور له کوره لري
وه شنه دروازه یې وه .خرپ شو له دروازي نه پاکت را
وار شو پاکت مي جیب ته کړو او لارم دوکان مي را
خلاص کړو سودا مي ټوله سره سمبال کړه او چای مي ځان
ته کینوده چای مي وڅښلو د دوکان سودا پیره کمه وه
قلم او کتابچه مي راواخیسته او لیست مي د سودا برابر کړو اته بجې وي
داود پسي مي زنگ او وهلو زنگ تیر شو
لږ وخت نه وو تیر له هغه خوا داود وویل سلام گلابه څنگه
دې په دا شین سهار زنگ را او هلو ما ورته وویل پورته شه
غرمه ده ویل یې خیر خو ده گلابه ما ویل هو زړگيه
ته خوبه کار نه لري ویل کار څنگه نه لرم خو ته دي خبره کوه
هغه زما پیر کلک او پوخ ملگری وو ځکه ما به چې هرڅه
ورته ویل نه به یې نه ویل نو ما ورته وویل داوده سودا کمه
ده زه ځم سودا پسي ما ویل که ته دوکان کي کیني زه به
سودا راوړم هغه وویل سمه ده درځم زه په سودا پسي ښار
ته لارم ماسپین بیرته کلي ته راغلم دا ورځ تیره شوه د شپي مي جیب ته
لاس کړو او پاکت مي را خلاص کړو گورم په بنایسته رنگ یې دا
👉 بیتونه لیکلي وه
سکون مي تللی مکمل درسره

راشه چي ستونزه مي شي حل درسره
لاس د ياري راکره رآه جانانه
په هره لاره کرم منزل درسره

نو دومره خوندي راکړو چي تر قيامته به يي هير نه کړم او نه به زما له
ياده او اوځي ځکه په اول وار داسي بنايسته

ليکنه لولم ډير خوندي راکړو هر وخت مي ويلي او خوند به مي تري
اخيستو نو له بيتونو وروسته يي په سور خط ليکلي وه .گلابه هيله لرم چي
روغ او جوړ به يي او بڼه خوشاله ژوند به لري زه درسره دومره مينه لرم
چي د کندهار غرونه ورته هيڅ هم ندي نو له تانه يوه کوچني هيله کوم هغه
دا زما ميني ته په سپکه ونه گوري او بله خبره داچي زه کومه کوڅه ډبه نه
يم بلکي ته به مي ډير ژر وپيژني چي زه څوک يم .وروستيو کي يي ليکلي
وه (سلگي) ما نه پيژندله ځکه ما يوي بنځي ته هم نه وو کتلي نو په فکر کي
شوم او ځان سره

به مي ويل سلگي ها سلگي به لا څوک وي او ما سره مينه

سلگي ناول [7/31, 20:42] Sadat:

دوهمه برخه

په هر صورت شپي او ورځي تيري دي يوه ورځ چي
دوکان ته روان وم هغه کورته چي ورسېدم هغه شنه
دروازه چي وه د تيرېدو په حال کي وم راباندي غږ وشو

يو بنځينه بنايسته نرم غږ وو. وېې ويل اي اي گلابه! شاته مي چې ور
وکتل گورم يوه جلی په دروازه کې ولاړه ده زه تش قلبوت ولاړ وم
حيران وم چې دا څه کيسه ده.

د پنځلسمې سپوږمۍ په شان څهره او دساقې د جامونو په څير غټې غټې
بادامې سترگې د سپرلي د غوړيدلو گلابو غونډې سرې شونډې د بنکاري
غشو ته ورته تيره تيره بانه لکه د کنړ د نخترو پشان دنګه ونه ځواني يې
د سترگو په چوکاټ کې لکه گویا تصوير نخیده زه ډير ورختا شوم ما ويل
هسي نه څوک مو و ويني هغې راته ويل چيرته دومره په بيړه روان يې
زما ژبه بنده بنده کپده ورته مي و ويل زه. زه دوکان ته روان يم هغې
خوږه مسکا وکړه ويې ويل مه ورختا کيږه په دې شين سهار څوک نشته خو
ما ورته وويل زه هم زمه بيا به وروسته سره غږيرو هغه لا ولاړه وه زه
ترې روان شوم او لاړم او هغه تر ډيره ماپسي کتل خداي خبر نوره
به لا څومره ولاړه وه زه ترې پناه شوم دوکان ته چې لاړم او دوکان
مي راخلاص کړو. خلک به راغلل هر يو به جلا جلا راته ويل گلابه دا
رنگ دې ولې داسې زير دی ما به ورته بهانه کوله ويل به مي هسي لږ په
خوب کې ويريدلی يم. يوه ورځ په دوکان کې ناست وم څلور

ملګري مي راغلل له سترې مشې ورسته يې راته وويل گلابه مور چکر ته
روان يو او ته هم مور سره لاړ شه ما ورته وويل څنگه چيرت ځي
او زه څنگه لاړ شم دوکان چاته پريږدم وي ويل بي له تا چکر خوند نه
کوي هتما به مور سره ځي زه حيران شوم بڼه اوس دوی سره څه کې ډير
يې مجبوره کړم ورته مي و ويل بڼه تاسو دلته کيني زه راځم زه لاړم سيده
مي د ورور کور ته زما يو وراره و تقریبا د نهو کالو و نوم يې شفيق و
ورنارې مي کړې ورته مي و ويل شفيقه وه شفيقه. شفيق وويل گلاب کاکا
څه دې ويل ورته مي وويل هله شفيقه ته دوکان کې کينه زه يو چيرته کار
لرم شفيق مي ځان سره کړو او دوکان ته روان شو. ملګري راته انتظار وو

زمور د يو ملگري موټر راورسيده .عينو ميني ته لارو تقريبا يو ساعت مو چي تير شو زما يو ملگري چي نجيب نوميده هغه مور ليدلي وو هغه راغي او مور سره يي روغبر وکړو وي ويل راغي زما کور دلته نژدي دی چای به وڅکو بيا ستا سو زړه چي هر څه کوي ما وويل ياره نجيبه ولي مو په عذابوي خو کور دي نژدي دی ورشه دلته يي راوره وي ويل سمه ده زه ځم او دلته يي راورم هغه چي لارو ماته يو زنگ راغي زما عادت و زنگ به چي راغي زه لري له ملگرو تلم نو زه پوره پنځوس متره لري لارم زما يو ملگري له کابل څخه زنگ وهلی و ويل زما د ورور واده دی راشه ما ورته ويل سمه ده ان شاء الله که د الله ﷻ

رضا وه درځم به نيم ساعت مو سره خبري وکړي بيرته چي راتلم دوه انجونې ولاړي وي خړپ شو کاغذ راور شو زما په تندي وليگدو ومي کتل ليکلي وه سلام دغه زما نمبر دی هيله کوم يو زنگ را او هه ځان سره مي وويل د څه لپاره زنگ در ووهم کاغذ مي ځان سره واخيست لږ چي له هغه ځای څخه لري شوم کاغذ مي ټوتي ټوتي کړو او ايسته مي واچوه ما ويل هسي نه بل چاته په گوتو ورشي بيا به يي په عذاب کي .د ملگرو خواته چي ور غلم هغه نجيب چاي هم راورى و او ټول ماته انتظار و چای مو واخيست او بنايسته چمن باندي سره کيناستو او چای مو سره وڅکه چي زما زړه ته سلگي راغله او په ژور فکر کي لارم ملگرو راباندي غږ وکړو گلابه وا گلابه څه خبره ده داسي چورتي رامعلوميري ژر مي ورته وويل نه هسي مي ددي پارک ننداره کوله تر مازديگره مو بنه ساعت تير کړو بعد له مازديگره مو د کور او کلي لاره خپله کړه او کورته لارو او د سلگي فکر راسره مل شو هغه خبر مي نه هيريږي ويل يي زه سلگي يم گلابه مينه درسره لرم خو ما مينه نه پيژندله نن زما په سترگو کي سلگي اوخته را اوخته هيڅ خوب مي په دغه شپه ونه کړو سهار لمونځ ته لارم

بیرته چې راغلم مور مې راته وویل گلاب زویه څنگه یې د شپې دی د
کوټی گروپ لگیدلی وو. ناروغ یې که څه بله کیسه ده حیران
پاتې شوم چې اوس مور ته څه جواب ورکړم له ډیر فکر وروسته مې وویل
نه موري لږ سر مې په درد وو ویې ویل رنگ دې هم بدل شوی ما وویل
هیڅ خبره نشته سې مې سر درد کوي بڼه سمه ده که کومه بله خبره وي
راته یې اوایه ما وویل بله خبره نشته کني له تا به یې ولې پتوم نور مور مې
لاړه.

د دوهمې برخې پای

د نورو برخو لپاره راسره پاتې شی

لایک او کمنټ مو هیر نه شي ترڅو مورن هم پاتې برخې په خوښی سره
نشر کړو

کله چی تاسی په پوست لایک او کمنټ نه کوی نو مورن هم مایوسه کیږو او
د بلې برخې د خپریدا ذوق نه وي

مننه په لومړی برخه کې له تشویق څخه مو

سلگی ناول: Sadat [7/31, 20:42]

دریمه برخه

سادات: اډمین

زه له کوره او وتم او دوکان ته روان شوم کله چې دسلگی کورته
ورسیدم نو هغې را غږ کړو او رو یې وویل گلابه یوه دقیقه، زه ودریدم
هغه رانزدې شوه ویې ویل نن شپه غواړم ز مورن په باغ کې
درسره ووینم ما وویل سمه ده خو څنگه به سره پوه شو وي ویل زه

به پر لسو بجو درته په باغ کې انتظار کوم، ما ويل بڼه سمه ده و عده مو
لس بجې کيښوده او زه ترې روان شوم اوس نه پوهيږم چې زه په ځمکه
روان يم که پر اسمان داسې په سوچونو او فکرونو کې غرق وم
بلاخيره دوکان ته

را ورسيدم، نن ورځ راباندې ډيره په فکر کې تيره شوه

ماسختن شو لسو بجو ته يواځې لس دقيقې پاتې شوي دوکان مي قلف
کړو او په فکرونو کې غرق روان وم ما ويل بڼه هلکه گلابه که څوک
پوه شي خلک به څه وايي، وايي به قاري صاحب داسې کارونه کوي له
پرديو جونو سره تارونه غزوي عزت خو به دې خاورو سره خاوري
شي تگ ته مي زړه نه بڼه کيده. خو بيا مي فکر وکړو چې تا خود هغه
سره د ورتلو و عده ايښي وه هغه به انتظار وي، حيران وم چې اوس
څه وکړم اخر مي فيصله وکړه راءه چې هرڅه کيږي باغ ته ورشه، په
فکرونو او سوچونو کې باغ ته ورسيدم دروازه خلاصه وه، ور ننوتم او
ورو مي غږ کړو، سلگۍ وه سلگۍ، ډيره په خوږه ژبه يې راته وويل
گلابه راءه زه دلته يم ور غلم زړه مي سم درېږدو ورنزدې شوم. په
لومړي ځل ماسره جلی په غيږه روغېر وکړو او له روغېر څخه وروسته
راته مخامخ کيښاسته او داسې راته وويل گلابه له يو کال راهيسي
زه درسره مينه لرم او درباندي مينه يم او چې ودې نه وينم نو ټوله
ورځ خواشيني يم کله چې دې ووينم نو ټوله ورځ راباندې لکه د اختر
،تيريري ما ورته غوږ ايښي وو او هغې لکه د شاتو خوږې خبرې کولې
زياته يې کړه او ويې ويل

پوره يو کال ما ستا انتظار کړې او د دروازي تر شا به مي تاته کتل زه
ډيره کم جراته وم چې د خپلې ميني اظهار تاته وکړم، خو هرڅه مي په
خپل زړه تيرول چاته مي نشو ويلې لکه دغه لنډۍ

نه مي ديدن شي نه مي صبر
په غم لړلي يارانبي ستري دي کر مه
نه يی ديدن شي نه يی صبر
مئينه شوی جلکی تل کوي ويرونه
څنگه ناڅاپه را په زړه شوي
داسي ناڅاپه دي خدای راوله مينه

له لنډيو روسته يي زما غير ته ځان را واچوه لکه ماشومه راته په سلگو
شوه ما ورته د ډاډ ورکولو کوشش وکړو خو هغې په ژړا بڼه زړه سپک
کړو، بيا يي وويل گلابه زه در سره وعده کوم چې له تا پرته به بل چا
سره واده ونه کړم يواځې به له تا سره خپل ژوند شريکوم، يا به ستا کور
ته په سره ډولۍ کې در ځم او يا به ستا پرته تورو خاورو ته ځم. د دي
خبرو په اوريدو زما له سترگو لکه د باران اوبنکې روانې شوي، د اوبنکو
سره مل زما له خولې ورته دا خبرې را اووتې، چې زما دي هم په هغه
الله ﷻ قسم وي چې زه او ته يي پيدا کړي يو زه به هم بي له تا بلې جلی
سره واده ونه کړم، يا به زه له تا سره واده کوم او يا به هيڅ په ژوند واده
ونه کړم.

بس د دواړو مينه له هم دي ځای څخه يو بل ته د اظهار په کولو
شروع شوه، له دي شپې وروسته به مو هره ورځ وخت نا وخت سره ليدل
له يوي ورځې بلې ورځې ته مو مينه زياتېده، چې سره به مو نه ليدل
هغه ورځ او شپه به په مور دواړو لکه د کال تيرېده.

يوه ورځ زما د ماما د زوی واده وو، مور مي او ټوله کورنۍ لارو
هلته، چې لارو سم د لاس مي په کار شروع وکړه کار مي کوو چې ماما
،مي راته غږ کړو گلابه وا هلکه گلابه ! ما وويل ماما وايه اورمه

راته ويې ويل ورشه زمور کور ته او پتنوس راوړه ما انکار وکړو او
ومي ويل ماما هلته دکلي ټولي بنځي دي، زه څنگه هلته لار شم ماما
مي راته پسه غوصه وويل کوچني ماشوم خونه يې ورشه له دروازي
دي مور ته ور غږ کړه، ورته او ايه هغه به يې درکړي، زړه نازړه ور
روان شوم.

د دريمي برخي پای څلورمه برخه ډير ژر

Nasirullah Fazli مننه فالو مي

سلگي ناول: [Sadat: 7/31, 20:42]

څلورمه برخه

سادات: اډمپين

کور ته چې ورسيدم او دروازي ته چې ورنژدي شوم
غږ مي وکړو، موري وه موري لږ وخت نه وو تير شوی چې له هغې خوا
يو پوست او نرم اواز راغي ما بنکته کتل ويې ويل: ماشوم خونه يې چې
مور ته چغې وهي وشرميدم دسترگو له کونجه مي غلي ور وکتل گورم
چې (سلگي) ده، نو ويې ويل ته ولې کار کوي ما وويل څنگه کار ونه کړم
خلک به څه وايي چې د ماما د زوی واده يې دی او دا کار نه
کوي. سلگي خبره را غبرگه کړه او ويې ويل کالي دي هم چټل کړي دي
ورته مي وويل خير دي نور نوي کالي مي هم راوړي دي، بيا مي له
ځان سره هغې ته په کتلو ورو وويل څومره بنايسته شوي يې

سلگی زما خبره واوریده ویی خندل او په خدا کی یی وویل .سترگی دی
بنکلی دی .بیا یی وویل زر کوه خبره دی وکره څنگه راغلی یی، څوک را
نه شي په خدا می ورته وویل خواښی ته دی (مور ته می (اوايه چي گلاب
درته غږ کوي .هغه هم په دی خبره لږ موسکی شوه او په شرمناکه لهجه یی
او ویل سمه ده، هغه لاره او زما زړه هم ورسره لار .خو په هر صورت
خو شیبی لانه وی تیری چي مور می را غږ کړو، وی ویل گلابه زویه
څه خبره ده

څه دی ویل، ورته می وویل ماما می پتنوس غواړي، مور می وویل بڼه ته
ودریره زه یی درته راوړم ، له لږ ځنډ وروسته می مور پتنوس راوړو او
بیرته د نارینه وو ځای ته راغلم .د دیگونو د پخلي او نارینه وو ته د پوډی
ورکولو ځای له همدې کوره لږ وړاندې یو د کلي سرای کی وو، او د بڼو
ځای می د ماما په کور کی وو هلته چي ورسیدم ماما می په غوسه وویل
والکه گلابه دومره

وخت څوک تیروي چي تا تیر کړو وړوکی خو نه یی غټ سړی یی نور
دی د ماشومتوب فکرونه له سره څخه لری کړه

ما وویل ماما هلته هیڅ ماشومان نه وو چي کوم یو به می په مشکل ور
ولیرو هغه به هم ورک شو .اخر می یو سپین سړی بڼی ته وویل چي
زما مور ته غږ کړه

د ماما می غوسه سره شو هی وه ویل یی سمه ده راکه پتنوس .نو پتنوس می
ورکړو او تری لارم .یو کونج کی میلمانه ځوانان ناست وه ، زه هم خواته
ورغلم ټول ودریده او

هر یو سره می سترې مشی وکره بیا تری روان شوم د اشپز خواته ما ویل
که کوم څه یی ضرورت وی چي مرسته ورسره وکړم ، ډلې ډلې خلک

راغلل ډوډی شروع شوه له ډوډی وروسته زه حمام ته لارم له حمام وروسته مې نوي کالي واغوستل او ورسره مې نوي بوتان چې تور رنگ يې لره په پښو کړل.

بیرته د واده ځای ته راغلم خلک ټول راټول وه، یوه غږ کړو وېې ویل هغه دې گلاب هم راغی، له ورتلو سره یې له شاوو سره ودرولم او ځوانو اتن شروع کړو، زمونږ په ځوانانو کې دغه رواج وو چې په خلکو به یې زرک پاشل زمانه خوښیدل او بدې مې را تلل، خو داود چې زمانه او ماته گران ملگري وو هغه د شاوو، په سر زرک پاشل

غلي یې زمانه سر هم را پاش کړه ما هم له پیرې غوسې ورته وویل داوده غوږ دې رانږدې کړه هغه په دې فکر چې زه به ورته کومه مهمه خبره کوم خپل غوږ را نږدې کړو، ما هم خپله خوله او د هغې غوږ د لاس، په واسطه داسې پټ کړو لکه څوک چې چاته پټه خبره کوي

خو داسې نه وو ورو شان مې د خبرې پر ځای د هغې پر غوږ غاښ ولگوو، داود چې له غیرته یې د خلکو تر مخه چغې نه شوې وهلې درد یې په چوپه خوله تیر کړو. په قهرجنې موسکایې راته د بدلې اخیستلو اشاره وکړه، زمونږ تر منځ داسې توکې عادي وي او د خفگان لامل مو نه کیدي

په هر صورت ماما مې غږ وکړو هلې زر کوی چې ناوې پسې لار شو ناوخته کړي.

ما ورته وویل ماما مونږ تیار یو بنځو ته ووايه چې هغوی

هم تیارې شي. ماما مې وویل بڼه سمه ده. ماما مې لارو څو شیبې نه وې تیرې شوې چې گلپوش مو تر هم راغې. زما د یو ملگري مو تر هم وو ما ویل زه به په هغه کې لار شم د شاوو پټه پیر ټینگار زه هم په گلپوش کې وختم او حرکت مو وکړو.

په لاره په مټر کې دغه سندرې چالان وه چې ويل يې
سپينې سپورمې وايي— اشنا به چرته وينه
گونگي شوي ولي گونگي شوي ولي نه وايي حالونه
سپورمې په منځ د آسمان راغله
سپورمې په منځ د آسمان راغله
هغه رانه غله ، هغه رانه غله چې يې زه په تمه ومه
..... گونگي شوي ولي گونگي شوي ولي نه وايي حالونه

ما سندرې نه اوريدې خو دغې سندرې داسې خوند راكړو
چې سندرې به ختمه شوه بيا به مې پرې همدغه سندرې را واپروله، ان د ناوې
تر كوره مو واوريدله او د هر بيت د اوريدو سره به مې سلگي نيغه سترگو
ته ودريدله.

هلته ورسيدو ټول له موټرو څخه را بنكته شو بنځي د ناوې كور ته
ننوتې، مور نارينه يې بل ځای ته وپورلو چې لويه حجره وه، له ټولو
سره درو غبر وروسته كيناستو او د چای ډكې پيالي مو تر مخې كينودل
شوي، د چای تر څښلو وروسته مو خدای په امانې واخيسته او بيرته د شاوو
د كور پر لور روان شو.

نور نو واده پای ته ورسیده ټول خلک خپلو كورونو لارل ما هم د ماما زوی
حمید ته وويل درته دې مبارك وي، حمید وويل مننه گلابه ، الله ﷻ دې تاته
هم شايسته جلی په نصیب كړې ما ورته وويل امين په خوله دې برکت شه
بيا مې ورته وويل تاته خو بڼه معلومه ده دوكان مې بند دی ما ته اجازه
راکړه زه به نور در نه لار شم، نه يې منله راسره له ډير ټينگار وروسته

يې راته اجازه راکړه له ماما مې هم اجازه واخيسته او کور ته ترې
راغلم.

ناول دوام لري راسره اوسئ تر څو نوري برخي هم
ولولي.

پوسټ لايک کړئ او خپل انتقاد او نظريات مو راسره د کمنت له لارې
Nasirullah Fazli شريک کړئ. فالو مې

سلگي ناول: Sadat: [7/31, 20:43]

پنځمه برخه

سادات: ادمين

پر لار روان وم د ماښام اذان يې وکړو نو سيده جومات ته لارم او اودس
مې تازه کړو، لمونځ ته په جمع سره ودریدو، له لمانځه وروسته مې لاس
پورته کړو او

داسې دعا مې وکړه، ياالله اول ما وبښي، زما مور او

پلار او بښي ..... پيرې دعاوې مې وکړې اخر مې په دعا کې دسلگي
غوښتنه هم له پاکه ربه څخه وکړه او د دعا وروسته مې پاتې لمونځ پای ته
ورسوو، او د کور په لور روان شوم، کله چې کور ته را ورسيدم مور
مې راته غږ کړو وپې ويل گلابه زويه راغلي ما وويل هو مور جاني
، راغلم وې ويل راءه همدا اوس مو يادولي ما وويل خيريت خوبه وو

ويي ويل د پلار خواته دي ورشه چې ډوډۍ درته واچوم. ما وويل سمه ده مورجاني.

دنده کوتې ته چې ور غلم پلار مي تنها ناست وو، و مي ويل پلار جانه اسلام عليكم پلار مي خواب راکړو وپي ويل و عليكم اسلام گلابه زويه راغلي په خير. خواب مي ورکړو هو پلار جانه راغلم. وپي ويل رايه مور دي ډوډۍ راوړي کله مو چې ډوډۍ وخوړه بيا به يو څه خبرې سره وکړو.

ما وويل سمه ده پلار جانه خو دا راته ووايه څه شي راته وايي. وي ويل اوس نه ډوډۍ مو چې وخوړه بيا درته وایم.

زه هم غلي شوم او بله پوښتنه مي ترې ونه کړه مور مي ډوډۍ راوړه د ډوډۍ له خوړلو وروسته مي مور چای هم راوړو.

د رانوتلو سره سم يي راته وويل گلابه زويه ته ښه خبر يي زه هم نوره ورځ په ورځ سپين سري کيرم او بل تر څو به درته دا زړه مور او وريندار درته ډوډۍ پخوي.

گرانو دوستانو د يادوني وړ ده چې دا هم درته ووايم مور دوه ورورنه (يو خور نه لرو ورور مي له مور څخه بيل ژوند کوي خو د ډوډۍ پخولر لپاره به مي وريندار زمونږ کور ته راتله او زما مورجاني سره به يي د کور په کارونو کې هم مرسته کوله لومړي په همدې کور کې يو ځای سره اوسيدلو خو تر واده يو څه وخت وروسته مي ورور خپل حق واخيست او د (کور په منځ کې مو ديوال وکړو

نو مورجاني او پلار جان مي دواړو راته وويل گلابه زويه نور نو مور تصميم نېولي چې تاته لخيره سره کوژده وکړو ما ورته وويل تاسو ولي دومره ورختا استی، تر اوسه خو لا وخت شته دي.

مور مې خبره را پری کړه او وپې ویل هغه د ماما زوی دې نولس کلن دی . هغه دې هغه هم واده وکړو، او ته لا وایې تر اوسه وخت شته

ما خان اخوا دیکخوا کړو خو کار یې ور نه کړو بلاخره مې ورته وویل په یو شرط یې در سره منم دواړو وویل وایه په کوم شرط، مې ویل که ستاسو کومه جلی خوښه شوه ما به حتما خبروی ځکه زه داسې په پتو سترگو نه غواړم کومې جلی سره واده وکړم .

زه مې په مور او پلار ډیر گران وم، په همدې خاطر وپې ویل سمه ده زویسه ما هم ورسره ومنله، مور مې وویل زه سر له سبا که خیر وي د جلی په لټولو پسې وځم . یوه ورځ دوکان ته روان وم چې د سلگی کور ته ورسیدم مې کتل سلگی په دروازه کې ولاړه ده او ډیره خفه بڼکاریده ورنزدې شوم روغبر، مې ورسره وکړو ریښتیا هم ډیره خفه وه ورته مې وویل سلگی خیریت خو دی ولې داسې خفه یې . وپې ویل کلابه نن شپه به په باغ کې سره وویڼو بیا به هلته سره خبرې وکړو . ما ورته وویل . سمه ده ستا خوښه نو زما خوښه ده . وپې ویل زه به هم ستا انتظار کوم . ورته مې ویل سمه ده اوس لاړه شه . سلگی وویل ښه، زما لونگه پر خان دې پام کوه .

ما وخنډل او هغه رانه لاړه، له هماغې ورځې مې تخلص لونگ انتخاب کړو .

د هغې له تگ وروسته زه هم دوکان ته روان شوم ، دوکان مې خلاص کړو، اته بجې به وې چې داود راغې وپې ویل سلام کلابه ما د سلام ځواب ورکړو او ورته مې ویل په خیر راغلي داود جانه، وپې ویل خیر اوسې کلابه څه کیسې دې . داود زما داسې ملگری وه چې زما په

ملگرو کي يې جوړه نه وه، داود ته مي د ځان او سلگي په اړه د - الف -
خخه تر - ی - پوري ټوله کيسه وکړه په خندا کي يې وويل .ولا قاري صيب
ته خو ډير وړان يې .ورته ومي ويل ځواني مرگه اوس چل راته بنايه چي
خه وکړم .ويي ويل خو مرکه ور وليږه

ما ورته وويل ياره باور مي نه کيږي چي رابه يې کړي

داود وويل ته خو يو ځل هڅه وکړه

د سلگي پلار له نورو کليوالو يو څه مالداره وو نو په همدغه خاطر يې ځان
لږ جيگ گڼلو، زما نه خوښيده ځکه ډير کبرجن انسان وو، او تل به يې
تروش او گونځي تندي نيولي وو، نه تنها زما بلکي د ټولو کليوالو نه
خوښيده .داود ټينگار کاوه ويل يې يو ځل خو جرگه وروليږه

ما هم د هو په بڼه سر ورته وخوځوو

دغه ورځ هم بيگا شوه ماسختن شو ان لس بجي شوي دوکان مي بند کړو
او د سلگي دوی باغ ته د تلو په نيت روان شوم هلته چي ورسيدم سلگي
تياره ځای کي په باغ کي ناسته وه وټوخيدم سلگي ورو وويل راحه گلاب
جانانه زه دلته يم ور غلم يو او بل مو په غير کي ونيول ډير وخت مو يو او
بل سره په غير کي نيولي وو، چي سره بيل شو، ومي ليدل چي د سلگي
اوبسکي 😞 پر مخ رواني وي ورته مي وويل سلگي څه کيسه ده خيريت
خو دی ولي داسي لکه د کوچني ماشوم دي زړه ډک دي او ژاړي

بيا مي تر ي د ژړا د علت پوښتنه وکړه خو هغي هيڅ نه ويل او اوبسکي يې
پر مخ لا زياتيدي

..... پاتي برخه ډير ژر

پوست لایک او شیر کری

خپل نظریات مو راسره د کمنت په برخه کې شریک کری

← Nasirullah Fazli فالومي

سلگی ناول: Sadat [7/31, 20:43]

برخه: 6 شیرمه

سادات: ادمین

دوکان مې بند کړو او د سلگی دوی باغ ته د تلو په نیت روان شوم هلته چې ورسیدم سلگی تیاره په باغ کې ناسته وه وټوخیدم سلگی ورو وویل رآه گلاب جانہ زه دلته یم ور غلم یو او بل مو په غیر کې و نیول ډیر وخت مو یو او بل سره په غیر کې نیولي وو، چې سره بیل شو، ومې لیدل چې د سلگی اوبسکې 😞 پر مخ روانې وې ورته مې وویل سلگی څه کیسه ده خیریت خو دی ولې داسې لکه د کوچني ماشوم دې زړه ډک دې او ژاړې بیا مې ترې د ژړا د علت پوښتنه وکړه خو هغې هیڅ نه ویل او اوبسکې یې پر مخ لا زیاتیدې

ما ورته د ټوکو څخه وویل لکه چې زما په راتگ خفه شوی

سلگی راته وویل نه، که تا سره زه خفه کیرم خدای دې

مړه کړي

زر مې د سلگی پر خوله لاس کیننوده ما ویل چې شه لیونۍ داسې خبرې مه کوه زه هم تاسره ډیره مینه لرم بې له تا که ژوندی هم اوسم نو د مړي په خیر به یم خو اوس راته اوایه چې څه خبره ده چې داسې ژاړې

سلگی په ژر غوني غږ وويل: خبره شوم چې مور دې ستا د کوژدې لپاره پښې را لوڅې کړې او کيدای شي ډير ژر ستا کوزده له بلې جلې سره وکړي.

له دې خبرې سره مې وځانډل او ورته ومې ويل هي ليونۍ زما خبره د کاني کرښه ده، هيڅ کله به هم بغير له تا بلې جلې سره واده ونه کړم. سلگی د ژر په سلگو کې راته وويل مور خو دې پر نورو کورو گرځي.

ما وويل گوره ليونۍ تاته ښه در معلوم يم زه مې په مور او پلار ډير گران يم ما ورسره (شرط (ايښې دې هغه داسې، چې مور ته مې ويلي که هر ځای مو جلې خوښه شوه نو ما به پرې خبروی، هغو هم راسره ومنل، زه اوس يوه لاره جوړوم چې ستاسو کور ته يې در وليزم.

ددې خبرې پټپټه اوريدلو سره سلگی خوشحاله شوه ويې خنډل او په غير کې مې را پورته کړه، بيا مې ورته وويل زه سبا يا هم بل سبا تاته موبایل اخلم کله چې دې زړه تنگ وو نو بيا ماته زنگ را وهه د زړه خواله به پرې سره کوو.

سلگی نوره هم خوشحاله شوه ويې ويل کيمرې واله راته واخله خپل عکسونه ورته هم تير کړه چې کله نه يې راسره نو په عکسونو به دې مينه ماتوم.

د سلگی دوه عکسونه ما په هغه شپه ترې د خپل موبایل په کمره واخيستل اوس هم راسره دي هر وخت ورته په ژر ايم داسې وخت نشته چې زه ورته اوبښکې توی نه کړم.

په هماغه شپه تر دوولس بجو مو خورن مجلس سره وکړو.

هيڅ مې نه هيريزې په ناز به يې راته ويل زما لونگه کله به زمور واده وي هغه به کومه شپه وي، پسې يې زياته کړه وپې ويل زما لونگ لاليه !کله به وي چې ستاسو په کور کې چای پخې کړم او پر يوه پيالې يې دواړه په خوند خوند او مينه سره د يو بل پر لاس وڅکو،

ما ورته ويل **الله ﷻ** مهربان دی ان شاء الله ډير ژر به ستا دا ارمان پوره شي.

له ډيرې خوشحالي څخه يې زه چپ کړم، ډير له خوند ډک مجلس وو ان يوه بجه شوه نور مې ورته وويل بس دی ليونۍ څه خبرې به سبا ته هم پريردو.

له مينې څخه په ډک انداز يې وويل زما خو زړه غواړي چې ټول عمر همداسې سره يو ځای ناست اوسو او هيڅکله هم يو بل ته د د تگ لفظ استعمال نه کړو.

سلگۍ دا هره خبره لکه زما د زړه د کتابچې څخه په لوستلو سره يې چې کړي وي، هيڅ مې نه غوښتل چې دا وخت تير شي او شپه پر سهار بدله شي، نه زما او نه د سلگۍ زړه کيده چې سره بيل شو او لاړ شو.

خو په دې هم دواړه پوهيدو چې نور مو دلته يو ځای پاتې کيدل له خطر څخه خالي نه دي، ځکه چې د شپې تور تم نور د سهار په روښنايي بدلېدونکې وو.

په ډيرې سختۍ مو سره خدا پامانۍ وکړه او خوږ له مينې ډک مجلس مو په دغه شپه (ته ورسوو او دواړه خپلو کرونو ته ستانه شو، په دغه شپه ،ما هيڅ خوب ونه کړو ځکه چې د سلگۍ دغه خبره به راته سترگو

سترگو ته کیدله، چې ویل یې زما گلابه کاش چې ټول عمر ستا ترڅنګ
وی، او هر وخت مې ستا دیدن کولی

او ټوله شپه به د سلګۍ هغه په سرو شونډو خدا راته یادیدله او له دې سره
به مې زړه په سینه کې بی واره په درزا شو، تر سهاره مې د بیګانې شپې
یوه، یوه خبره او صحنه له ځان سره لکه د امتحان د درس تکرار وه

نور نو د شپې تور تم د سهار په په روښنایي بدل شوی وو د سهار دلمانځه
وخت رانږدې شو، مور مې له هغه بلې کوتې را غږ کړو
گلابه زویه پورته شه لمونځ درنه قضاء نه شي

ومې ویل ښه مورجانې پورته کیږم، نور نو پورته شوم او له اوداسه
وروسته مې لمونځ وکړو. د دعا لپاره مې خدای ته لاسونه لپه کړل، او د
زړه له تله مې سلګۍ په دعا کې له خدایه وغوښته، ما به تل لمونځ په مسجد
کې کولو دا چې ټوله شپه وینس وم نن مې لمونځ په کور کې وکړو

له لمانځه وروسته، شاته په دیوال تکیه شوم، او یو ځل بیا د سلګۍ
فکرونو په سر واخیستم، شیبه لا تیره نه وه چې مور مې کوتې ته را
ننوتله، ویې ویل گلابه دا څو ورځې راته سم نه معلومیرې خیر خو به وي
زویه څه خبره ده

ومې ویل نه زما خوږې مورې هیڅ خبره نشته یواځې لږ غوندې سډ مې
درد کوي

مور مې وویل نن شپه هم ناوخته کور ته راغلي. په خبره کې ور ولویدم او
ومې ویل د اکبر کاکا په کور کې د کلي

ځوانان را ټول وه، زه یې هم غوښتی وم. نو ځکه هلته لږ غوندې ایسار
شوم، زما مور په ډیرو خبرو پسې نه ګرځیدله وېې ویل

سمه ده نور تر ناوخته له کور څخه بیرون مه پاتې کیره زر کورته راځه ما
.. او پلار دې درته په اندیښنه کې یو

ما وویل سمه ده زما گراني مور جاني همداسې به کوم. وېې ویل راځه چې
چای تیار دی، د چای څښلو لپاره مو د پلار کوټې ته لاړو، له چای څښلو
وروسته مې مور، پلار ته وویل ما په ټول کلي کې داسې جلی پیدا نه کړه
چې د گلاب جان زوی مې لیاقت ولري زه غلې وم پلار جان مې
ووېل اوریدلې مې دې، امیر خان هم یوه پیغله لور لري یو وار به دې لیدلې
وه.

مور مې وویل هو سړیه بڼه شوه چې را یاده دې کړه له ما خو بیخي هیره
شوي وه. او زیاته یې کړه، هغه سلگي نومیرې ډیره شایسته او با اخلاقه
جلی ده خو پلار نه یې ټول کلی سر تکوي چې رابه یې کړي او که نه
پلار مې وویل ته خو یو ځل ورکړه د یو څو نورو بنځو سره ورشه، بیا به
زه د نارینه وو جرگه هم ورولیزم.
مور مې وویل ته څه وايي زویه

و مې ویل ډیر درته سپین سترگی معلوم نه شم زما هم درسره خوبنه ده
،ویې وخنډل په خدا کې یې وویل دا څو ورځې لږ سپین سترگی شوي یې
دا ځل مې پلار هم وخنډل

زه وشرمیدم او له کوټې راووتم، مخکې له دې چې دوکان ته لاړ شم د
سلگي لپاره مې د لیک په لیکلو شروع وکړه

👉 د لیک په سر کې مې داسې ولیکل

مست لکه دریاب ومه اوس نه یمه

شرنګ به د ربـاب و مه اوس نه یمه

مینی دې بنایست نه داسې خلاص کړمه

گل و مه گلاب و مه اوس نه یمه

سلام د زړه سره زما گراني سلگی هیله لرم چې پاتې شپه دې بڼه په خوشحالی سره تیره کړې وي، او دغه بنایسته سهار او رنگینه ورځ هم په خوشحالی سره تیره کړي.

،تاته یو بڼه خبر لرم نن مې مور ستاسوکور ته درځي او تاراته غواړي نور نو که د الله ﷻ رضا وه زموږ خوبونه ریښتیا کيږي

دغه لیک مې ځکه درته ولیکه چې نن ورځ در باندې بڼه په خوشحالی تیره شي.

مینه د رسره لرم

(ستا لیونی گلاب، لونګ)

دوکان ته چې تلم خط مې یو ماشوم ته ورکړو او یو سلګون مې هم ورکړو ورته مې وویل دغه کاغذ سلگی ته ورکړه هغه هم ډیر په خوشحالی او په خندا سره واخیسته، او روان شو زه هم دوکان ته لاړم گورم چې له مخکې داود راغلی وو چې زه یې ولیدم ویې ویل گلابه نن ډیر خوشحاله را معلومیرې ومې ویل انډیواله خوشحاله به نه یم نن د امیر خان کور ته جرګه ور استوم، دعاوې کوه چې زه بریالی شم، ویې ویل الله ﷻ مهربانه ذات دې ومې ویل بیشکه مهربانه ذات دی، خو امیر خان چندان

سړی و لاکه راته بنکاري وېي ويل ت خو خپله هڅه وکړه، بيا به نو گورو
ورسره

داود ته مي وويل نن خم بناړ ته او يو تليفون اخلمه. ويی ويل پر تليفون
څه کوي له تا سره خوشته دی

ورته مي وويل يو چا رانه غوښتی دي

داود وويل بڼه چې داسې ده نو په شريکه به بازار ته لاړ شو
ما هم ورسره ومنله

..... پاتي برخه پير ژر

پوسټ لايک او شير کړئ

خپل نظريات مو راسره د کمنټ په برخه کې شريک کړي فالومي

Nasirullah Fazli

سلگي ناول: Sadat: [7/31, 20:43]

برخه: 7 اومه برخه

سیدادریس "سادات": ادمین

داود وويل پر تليفون څه کوي له تا سره خوشته دی

ورته مي وويل يو چا رانه غوښتی دي

داود وويل بڼه چې داسې ده نو په شريکه به بازار ته لاړ شو

ما هم ورسره ومنله

،مور دواړه په بڼه خوشحالی سره بنار ته لاړو له ډیر چکر وهلو وروسته
مبایل پلورنځي ته لاړو د دوکاندار سره د ډیرو ناندرو وهلو وروسته مو
تری مبایل په لس زره رپی واخیسته

. داود راته وویل گلابه ډیری خرچي کوي

.ماورته وویل یاره داسې یو چاته یې وړم چې تر ټولې دنیا راته گران دی

داود هوبنیار هلک و پوه شو چې زه یې چاته اخلم وپې خندل، بیا له
هغې ورسره مو په بازار کې نور سامان هم واخیسته، او کلي ته روان
شو.

ورځ تیره شوه او ماسختن شو، د ماسختن ډوډی مو وخوره، له ډوډی
خورلو وروسته مې مور وویل نن د (سلگی (کور ته ورغلی وم پسي
زیاته یې کړه د سلگی د مور سره مې خبره یاده کړه

د (سلگی (مور راته وویل له تاسو بله بڼه کورنۍ نشته زما در سره خوبه
ده، خو صبر وکړه چې د سلگی پلار څه وایې اوس کور کې نشته بیگاه ته
راځې زه به خبره ورسره یاده کړم چې هغه څه وایې

ما هم ورته وویل سمه ده دا خو بڼه خبره ده، مور مې راته اویل گلابه زویه
زما خو سلگی ډیره خوبه شوه، ستا څرنگه خوبه ده

ما ورته وویل زما هم درسره خوبه ده وپې ویل خدای ﷻ دې دغه کار په
خیر سره خلاص کړي، ما په زړه کې امین ورسره وویل

نور زه له کور څخه بیرون په دې امید را او وتلم چې کیدای شي سلگی
ووینم .خوشبختانه هغه مې ولیده او موبایل مې ورکړو، ساعت ته مې
چې ولیده اته بجې وې

سلگی ته می وویل زه اوس خم لا وختي دي خلک له مسجد څخه کورونو ته راگرځي چې څوک مو سره و نه گوري، که خوښه دي وي په لس بجي به سره ستاسو په باغ کي ووينو.

سلگی وویل سمه ده، ما هم دغه خبره درته کوله خو ته له ما مخکي شوی. خدای پاماني مو سره وکړه او زه ترې کور ته راغلم.

ساعت ته می وليده نهه نيمې 9:30 بجي وي مور ته می وویل مورجاني زما له داود سره لږ کار دي که اجازه دي وي د هغوی تر کوره پوري يو ځل ورځمه.

مور جاني می راته اويل ورشه خو لږ ژر رځه بيرته ..ومي ويل سمه ده کوشش کوم چې زر راشم

اوس نو لسو بجو ته انتظار يم چې کله به لس بجي کيږي، يو څو دقيقې ورته پاتي وي خو دا څو دقيقې پرما داسې تيريدي لکه د کال، کله به د کوڅي يو سرته لارم او کله به بل سرته، له ساعته می يوه دقيقه هم سترگي نه اړولي بل اخره پوره لس 10 بجي شوي، زمونږ د ديدن ځای معلوم وو، په همدې خاطر زه هم سيده ورغلم، خو دا ځل زه له سلگی مخکي باغ ته راغلم، څو شيبې وروسته سلگی هم راغله روغېر مو سره وکړو.

سلگی راته وویل نن ستا مور زمونږ کور ته راغلي وه زما مور سره يي تا لپاره زما د غوښتلو خبره ياده کړه، مور می ورته وویل چې بيگاه ته زما د پلار سره خبره شريکوي

سلگی خبرو ته دوام ورکړو او ويي ويل، نن شپه له ډوډي وروسته می مور پلار ته ددي خبرې ياداوري وکړه، غلي شوه او يو سوږ اسويلي يي وويسته

او په غمجنه لهجه يې وويل، خو پلار مې فقد دومره وويل نه غواړم زه مې لور دوی ته ورکړم.

ما ورته وويل خیر حوصله پکار ده تر اوسه خو لا د سندرې سر دې مه ورخطا کیره ډاډ مې ورکړ او زیاته مې کړه نور به په موبایل سره خبرې کوو.

سلگي وويل هو اوس بڼه شوو، خو که پلار مې راسره وليدو نو مړه به مې کړي، ويې ويل زه به د شپې زنگ در وهم.

ورته مې وويل هر وخت چې د خبرو موقع درته برابره شوه، صرف يو مسکال راکوه زه درته زنگ وهم، او هو خپل نمبر او يو دوه عکسونه مې مبابيل کې ثبت کړي دي.

سلگي وويل قربان دې شم زما لونگه ياره زما د اوربل گلله دا دې بڼه کار کړی دې چې خپل عکسونه او نمبر دې په زما په مبابيل کې نخیره کړي دي.

له ډير مجلس وروسته مو زړه نازړه خدای پاماني سره وکړه او دواړه د خپلو کورونو په طرف لاړو.

سهار وختي پورته شوم اودس مې وکړو مسجد ته لاړم، گل مير کاکا چې زمور د کلي يو سپين گيرې وو، له ما مخکې جومات ته راغلي وو او په لومړي صف کې ناست وو، له داخلیدو سره مې سلام وکړو، د سلام له اخیستو سره سم گل مير کاکا راته وويل گلابه داوولي دې رنگ کې تغيرات راغلي دي، ما وويل کاکا تاته همداسې بنکاري هيڅ هم نشته.

ويې ويل نه زويه څه خبره خو شته. ورته مې وويل کاکا داسې کيسه ده چې غواړم يوه جرگه د سپين زيرو د اميرخان کاکا دوی کور ته د ځان لپاره

وليرم، الله ﷻ دى گل مير كاكاهه خير ورکړي ويې ويل زه حاضر يم نور
سپين زيري به هم له خانه سره ملگري کړم

ما ورته وويل خدای ﷻ دې خير درکړي

د پلار په شمول مې د کلي نور سړي هم جومات ته راغلل لمونځ مو په جمع
سره وکړو، او له لمانځه وروسته کور ته راغلم

د سهار چای مې وڅکه او دوکان ته لاړم، نهه بجې به وي چې زنگ راغې
اوکی مې کړ ومې ويل بلې سلگۍ په يو بنکلي او زړه رابنکونکي انداز
سره وويل سلام د زړه سره څنگه يې

ما هم په ډيره مينه د سلام خواب ورکړو او ومې ويل شکر بڼه يمه، ته
څنگه يې وخت په خير تيريري

سلگۍ وه ويل شکر دې اوس بڼه يم، ټوله ورځ دې تصوير ته داسې زير
يم لکه ته چې په خپله راسره مخامخ ناست يې او راته وايي زه چې زه
گلاب يم سلگۍ تاسره مينه لرم

ما په ټوکه کې ورته وويل

سلگۍ ډيره مه ورته گوره هسې نه چې له نظره مې کړي

👉! وپې خندل او دا لنډۍ يې وويلې

👁️ د سترگو ټول نظر په ما کړه

🔴 لکه ویشتلې مرغۍ بيله يم مپينه

په يو نظر مخي ته راشه
پرخی راپسي گوري نه به یمه بیا به

دا مي دميني انتها ده
دخپل گلاب تصویر په زړه کی گرځومه

دومره خوند يې په غږ کې وو چې ما به ورته ويل ان تر
ماښام راته وايه ډير خوند يې وکړ او ډير په ښايسته او خوږ اواز يې راته
لنډی وويلي.

👉 ما هم يو دوه لنډی ورته ډالی کړي

په زړه خفه سلگی ته وايه
چې ته خفه يې زه به څه خوشحاله یمه

ستا په تهمت کې هسي خوښ يم
لکه ماهي چې په اوبو خوشحاله وینه

ډيري خبرې مو سره وکړې نور مو خدای پاماني سره واخيسته
ټوله ورځ مي هماغه د سلگی د خولي ويلي لنډی له ځانه سره زمزمه کولي
او هيڅ مي له ذهنه نه وتلي.

..... پاتي برخه ډير ژر

Nasirullah Fazli

سلگي ناول: Sadat: [7/31, 20:43]

برخه: 8 اتمه

سیدادریس "سادات": اډمین

ډيري خبرې مو سره وکړې نور مو خدای پاماني سره واخيسته

ټوله ورځ مي هماغه د سلگي د خولي ويلي لنډي له خانه سره زمزمه کولي او هيڅ مي له ذهنه نه وتلي.

د همدغي ورځ په سبا مي مور بيا د سلگي دوی کور ته تللی وه له راتگ وروسته يي راته وويل ، د سلگي مور ډيره بڼه بڼه ده زړه يي ډير غواړي چې سلگي زمور د کور اينگور شي ، خو د سلگي مور په ډير خفگان سره راته دا وويل، چې د سلگي پلار وايي چې زمور او د دوی تر منځ ډير لوی فرق دی، او بله دا چې زه نه غواړم لور مي په کلي او بيا داسي غريبي کورني کي ورکړم.

مور مي پسي زياته کړه گلابه نوره خوبنه ستا د سلگي پلار يو ډير د لالچ څخه ډک او زدي انسان دي فکر نه کوم چې په دي خبره دي راضي شي.

ما د ډاډ گيرني په پار ورته وويل خير دي موري گورو به داسي په اسانه څوک چاته خپله خور او لور ورکوي پلار ته مي او ايه چې يو ځل بيا د کلي

سپين گيري له ځانه سره کړي او ورشي. خدای مهربانه دې که دا ځل يې
ومني.

مور مې وويل خدای دی د امير خان په زړه د رحم اوبه توی کړي، پلار
چې دی راغی زه به ورته اوایم چې د کلي سپين گيري له ځانه سره کړي او
بيا ورشي.

له دې خبرو وروسته له کوره راووتم او د دوکان لاره مې ونيوله او او په
سلو فکرونو کې دوکان ته ورسيدم، دا ورځ نو پر ما له قيامته کمه نه وه ډير
خفه وم شونډې مې هم له ډيره غمه پتري نيولي وه، په دغه فکر کې
وم چې څنگه سلگۍ د ژوند ملگري کړم بيا مې تليفون راوويست او داود ته
مې زنگ ووهو، زنگ تير شو له لږ ځنډ وروسته موبایل اوکی شو.

داود وويل سلام گلابه بڼه يې اواز مې اوری

؟ومې ويل ياره چيرته يې

داود وويل لومړې خو د سلام جواب راکړه کنه بيا چې هرڅه وايي وايه

.ومې ويل وبنه وروره هيڅ فکر مې نه شو

داود وويل خير دی، دې ورځو کې بل ډول يې

ما د زړه په زور مسکا وکړه، ومې ويل زما دوکان ته راشه کار
درسره لرم

.ويي ويل سمه ده درځم

نور مو خدای پاماني سره واخيسته موبایل مې بند کړو

زه لا د داود سره د خبرو په فکر کې وم چې د سلگۍ زنگ راغې ماله
خان سره وويل خدايه خير کړی څه خبره خو شته زړه نازړه مي
مبايل اوکي کړو.

ومي ويل اسلام عليكم له هغې خوا څخه هم خواب راغی

ويي ويل و عليكم گلابه څنگه يې بنه يې د زړه سره

ما وويل شکر دی جانو ته خو به بنه يې دا اواز دي خوابدی را معلوميري

يو دم په ژاړه شوه په ژړا کې يې وويل گلابه لکه چې هيلې مو خاوري
شوي.

ما وويل څه خبره ده، ليونۍ کيږه مه لومړی خو خبره وکړه. ويي ويل
پلار مې په هيڅ ډول نه مني، ويي ويل دوی ته مې لور نه ورکوم، بل يې دا
هم ويلي دي چې زما بناړ کې يو ملگری دی، هغوی به نن يا سبا سلگۍ
پسي په جرگه راشي.

د سلگۍ دا خبره نه وه سم د ټوپک ډز وو. په زړه مې يو ډول درد شو
موبايل مې له لاسه پر يو تو، له سترگو مې اوښکې راغلي خو بيا مې موبايل
راواخيستو، د ډاډ گيرنی لپاره مې ورته وويل ليونۍ ته لږ حوصله وکړه
زه هڅه کوم ټول کارونه به سم شي. نن بيا د سپين ږيرو جرگه در ليرم

خو سلگۍ لا هماغسې ژړل د سلگۍ د ژړا د هر اواز سره به مې زړه د درد
څړيکه کوله، هر څومره مې چې خان کلک کړو خو بيا هم بی اختياره
مې له سترگو د باران په څير اوښکې پر مخ راو بهيدلي نور نو موبايل مې
ورباندي قطع کړو. په زړه مې د جدایې دردونه راغلل لږ وخت لا
نه و تير چې داود راغی

رو غیر مو سره وکړو، وپې ویل گلابه ډیر خوابدی یې رنگ دې هم زیر
؟شوی دی او سترگی دې ولې سرې دې

.وه مې ویل یارو هماغه غم او درد دی نور څه نشته

.ویې وپوښتل څه شوي دي

ومې ویل داود جانه سلگی راته زنگ وهلي وو، ویې ویل

پلار مې نه غواړې چې ما تاته درکړي او دا یې هم وویل چې زه هیڅ نه
.غواړم د لور واده مې کلي کې وکړم، لور مې په ښار کې ودوم

،اوس ته ووايه څه وکم سلگی ویل نن شپه له ښار څخه ماپسي جرگه راځي
دومره یې وژړل چې زما له سترگو هم اوښکې را روانې شوې

داود هم ډیر خفه او خوابدی شو ویې ویل زما غوندي ملگری لری زه چې
دی اوس په درد ونه خوړل شم بیا به دی کله په درد خورم، زه ځم ملا
صاحب پلار مې ستا پلار او د کلي سپین بریري د سلگی دوی کورته
ورلیرم

.ما وویل کله، هسې نه چې د ښار جرگه مخکې را ورسیري

ویې ویل همدا اوس پلار سره خبره شریکوم هغه په کور کې

.دې زه ورځم او ورته وایم

ما ورته وویل یو کار وکړه هرڅه چې کوي لږ زړ یې وکړه، ددې خبری
.سره داود د کور په لوري لاره

ما هم سلگی ته زنگ ووهلو خو جواب یې را نه کړو، درې څلور زنگه مې
نور هم او هل خو خواب یې نکړه زما زړه ډیر ناراحته وو نو اخر مې د

👉 میسج په لیکلو پیل وکړو ورته مې ولیکل

سلامونه زما د ژوند بنکلا هیله ده راته روغه او جوړه وسي ، د زنگونو د خواب نه راکولو له وجه مجبور شوم چې مسج درته ولیکم ، زه تاته یو زیری لرم هغه دا چې ما همدا اوس د پیرو کو ششونو وروسته وکړای شول چې همدا نن یوه جرگه پیر ژر ستاسو کورته درواستوم خدای مهربانه دی که پلار دی دا حل د کلي د سپین گپرو مخه وکړي او جرگه ومني

بله دا چې پیر غم مه کوه چې ناروغه راته نه شي د خپل بدن د غوښو پریکولو درد زغملې شم خو ستا د خفگان درد می زړه خوري او د زغم توان یې نه لرم

د زرگي سره ما او تا باید د یو بل تر څنګ لکه د غر د هر ډول مشکلاتو په مقابلي کې ودریږو د زغم او حوصيلي څخه کار واخلو، که خدای کول بریا به زموږ وي

د خدای په امان

(ستا لونگ گلاب)

👉 له لږ ځنډ وروسته د سلگی لخوا مسج راغی لیکلي یې وه

و علیکم اسلام زما لونگه یاره

هیله کوم د مایل په نه جیگولو خفه شوی نه اوسي خفگان دومره په مخه کړي وم چې نه می غوښتل چې یو حل بیا د خپلو خبرو سره ستا زړه ودرېوم او خفه دې کړم

رښتيا، ستا د مسج سره مې لږ غمونه را کم شوه، خو دا غم لا راسره دی چې زما پلار به ستاسې جرگه ومني او که نه، زمور د يو خای کيدو او گډ ژوند ليدلي خوبونه به رښتيا شي او که نه، خدای دې وکړي چې دا خُل مې پلار ستاسې جرگه ومني او د هميش لپاره سره يو خای شو

نور دی په خدای سپارم

(ستا د زړه سر، سلگی)

زه هم د دغه میسج په لوستلو سره يو څه خوشحاله شوم ما ويل زه لږ خو د سلگی غمونه زما د خبرو سره کم شوه . جومات ته لارم، دوه رکعتہ نفل لمونځ مې اداء کړو

له سلام گرځولو وروسته مې الله ﷻ ته عذر او زاری وکړې تر څو زما ژوند (په خپل رحم او کرم سره ماته را کړي . له دعا وروسته مې په الله ﷻ توکل اوکړو او له جوماته را ووتم

څو لحظې وروسته د داود زنگ راغی، ويې ويل گلابه هيڅ فکر مه کوه د ملا صاحب په شمول مې لس کسه سپين ږيري د امير خان دوی کور ته ور واستول چې زما پلار او ستا پلار هم ورسره دې ان شاء الله دا خُل به کار وشي په خير، او ته به سلگی ته ورسيري

ددې خبر په اوريدلو مې يو خُل بيا په زړه کې نوي اميدونه لکه د گل را و غوريدل، او شکر مې وويست

داود ته مې وويل مننه وروره تل راته ژوندی اوسې ستا دا بڼه او احسان به په عمر کې هم هير نه کړم

..... د سلگی ناول 9 نهمه او وروستی برخه ډیر ژر

پوست لایک او شیر کړئ

سلگی ناول: Sadat [7/31, 20:45]

برخه: 9 نهمه (وروستی برخه)

سیدادریس سادات: اډمین

یو ساعت وروسته د داود زنگ راغی، ویی ویل گلابه هیخ فکر مه کوه د ملا صاحب په شمول می لس کسه سپین ږیری د امیر خان دوی کور ته ور واستول چې زما پلار او ستا پلار هم ورسره دی ان شاء الله دا حل به کار وشي په خیر، او ته به سلگی ته ورسیری

ددې خبر په اوریدلو می یو حل بیا په زړه کی د سلگی لاسته راوړلو تمه پیدا شوه

داود ته می وویل مننه وروړه تل راته ژوندی اوسی ستا دا بڼه او احسان به په عمر کی هم هیر نه کړم

نوی برخه

نور نو اندیننو په مخه کړی وم په زړه کی می کرل ریبیل کول، دا به می له خانه سره ویل هسی نه چی دا جرگه هم رخصت کړی او بیا انکار ونه

کړي، بيا به لکه د لیونو خان ته لږيا شوم گلابه له خدایه خیر غواړه دا څه
فکرونه کوي

دا لحظې نو پر ما لکه د قیامت تیریدې، زما او د سلگی د یو ځای کیدو نو
دا اخري امید وو، نو په همدغه وجه ډیر اندیښمن وم

نور نو ځمکې ځای نه راکوو، داود ته مې زنگ او وهلو او ورڅخه مې د
جرگې په اړه وپوښتل، داود ته را څخه په غمجنه لهجه وپوښتل چرته یې

د داود د غږ په اوریدو سره مې د زړه درزا نوره هم زیاته شوله او په
ورخطایې مې ورته اویل دوکان کې یم

داود اویل زه همدا اوس دوکان ته درځم له نږدې به درته هر څه اوایم، له
دې سره یې مایل بند کړو

د داود تر راتګه راباندې ځمکه او آسمان یو شو، داود له څو شیبو وروسته
راورسیده، له رارسیدو سره مې په ورخطایې تری و پوښتل داوده وایه کنه
څه وشول، جرگه یې ومنله او که نه

داود یو سوړ اسویلی وویست او په غمجنه لهجه یې وویل، امیرخان دا ځل
بیا جرگې ته انکار وکړو، انکار خو لا څه کوي چې د جرگې مشرانو ته
یې کنځلې هم کړې وې، او دا یې هم ورته ویلي وه چې نور زما په دروازي
قدم هم کینږدئ، او دا هم واورئ چې زه مې لور په ښار کې د خپل ملګري
ځوی ته ورکوم، گلابه، بی غیرته امیرخان د جرگې مشران په ډیرې بی
شرمې سره رخصت کړي وه

د داود هره خبره را باندې لکه د توپک ډز لګیده، که د سلگی پلار مې دا
وخت په مخ کې وای، نو د هغې په وژلو به مې هم زړه نه وی یخ شوی

له هغې وروسته مې و غوښتل چې له سلگی سره وویښم خو نور زما او د
سلگی لیده کاته هم گران شول زما وضعیت هم ورځ تر بلې خرابیده تل

به غمجن او دردمند وم، داسې احساس به مې کوه چې زه هېڅ څوک نه لرم، ژوند مې لکه د دروند غر په اوږو بار وو.

سلگي يې په هماغه شپه د بناړ څخه راغلي مرکي ته

ورکړه، د کور د غرو تر څنګ مې ټول ملګري په تيره بيا داود له ما سره خفه وه، اوس نو ما په ژوند کې هر څه بايللي وه، او لکه بې له ساه تش جسد وم.

وروسته له څو ورځو د سلگي زنگ راغی، د زنگ د ليدلو سره مې بدن زيگ شو، کله مې چې زنگ پورته کړو نو سلگي د مایوسي په حالت کې وويل گلابه ترڅو به دا غمونه او دردونه زغمو ولي يو څه نه کوي.

ما ورته په ځواب کې وويل، ما خو تاته د رسيدلو په خاطر له هرې شوني او ناشوني لارې کار واخيسته، خو ستا پلار راباندې هره لاره داسې بنده کړه لکه د زندان دروازه، ته او ايه زه نو څه وکړم.

سلگي وويل لونگه زه هم ستاسې په وړاندې مې د پلار هر انکار لکه د تتاره لرگي داسې وسيځلم. خو لونگه زه يوه خبره درته کوم ايا ته يې مني ما ورته او ويل ته خو يو ځل خبره وکړه بيا به يې د منلو او نه منلو درته او ايم.

سلگي راته وويل نور نو په دې کلي کې ژوند کول سخت شو، راځه گلابه چې له دې کلي دواړه چرته لري لار شو.

زه ددې خبريپه اوريدو سره هک پک شوم، له ويلو لپاره مې هېڅ خبره خولي ته نه راتله، غلی وم. سلگي وويل گلابه اوري که نه، څه وايي خوبنه دی ده راسره.

،چوپتيا مي ماته ڪړه او ورته مي وويل سلگي دا خلک به څه وايي
ز مور له تينتي وروسته به ز مور کورنيو ته لوي پيغور جوړ شي، او بله دا
چي چيرته به ځو.

سلگي ويل ستا خوبه که د دنيا هر کونج ته ځي ما خپل واک تاته در
سپارلي.

ما په ځواب کي ورته وويل زما خو دغه کار ولاکه زړه او پښتونولي
راسره ومني، زه نه غواړم يوه نجلۍ وتښتوم او د خلکو تر منځ په خپله او
کورني يې بدنامه شي.

سلگي په غوسه راته وويل که ستا فيصله همدا وي نو زما هم واوره، که
هغه بل سره له کوژدي مخکي دي زما د وړلو غمه ونه خوړله نو بيا مي په
هديره کي گوره.

له دي خبري سره مي ورباندي چغه ڪړه، پام چي داسي خبره بل وار در
څخه وانورم.

سلگي په ژړا شوه وپي ويل نور نو ماته بغير له تا ژوند کومه معناه
لري، اوس هم ځان په مړو حسابوم
له دي خبري سره مبايل قطع شو.

له دي زنگ وروسته سلگي تر دوه ورځو پوري زنگ را ونه وهو، پس له
دوه ورځو ماسپښين مهال د سلگي زنگ راغي.

کله چي مي مبايل ځواب کړو زما د سلام سره سم سلگي په ژړا شوه، يوه
شيبه يې بڼه په ژړا زړه تش کړو، زما هم بي اختياره پر مخ اوښکي رواني
وي او د څه ويلو توان مي نه درلود، سلگي د ژړا په سلگو کي راته وويل
زما لونگ گلابه ما وښه ما تاته هم ډير غمونه جوړ کړه او د غمونو په
درياب مي ور گډ کړي، همدا غمونه پر ما هم ډير درانده شوه، تاسره د يو

خای کیدو امیدونه می له خاورو سره خاوری شوه، دا ماته ډیره گرانه ده چې ستا پر خای بل څوک د خپل ژوند شریک جوړ کړم، پوهیږم ستا هم له وسه څه پوره نه دي، لونگه دا چې دواړه په دې بڼه پوهیږو چې رسیدل مو یو بل ته ناشونی شو، او په دې هم پوهیږي چې بغیر له تا می ژوند په هیڅ حساب دی.

گرانه لونگه نور نو ماته کومه بله لار نه ده را پاتې زه به دې په هغې دنیا کې انتظار کومه

👉 او دا لنډی یې وویل

☹️ په اخرت کې جانان غواړم

په دې دنیا یې ظالمان نه راکوینه

پسې زیاته یې کړه گلابه نور نو د تل لپاره در څخه ځم، د زهر و په خورلو به ډیر زر ځان له دې ستړي او بې خونده ژوند څخه خلاصه کړم زما لونگه تاته زما لخوا اجازه ده د یوې بڼکې انجلې په پیدا کولو سره واده وکړه او په خوبسې دې ژوند پر مخ ویسه، د وررستې ځل لپاره درته وایم زما لونگه مینه در سره لرم، په هغې دنیا کې به سره وویڼو

ددې خبرو په اوریدلو سره می په سترگو توره تیاره شوه او له پوزې څخه می وینه راغله، بې اختیاره می له خولې چغه ووته پام کوه سلگی چې داسې ونه کړې، نور نو په ځان نه وم پوه شوی، یو وخت چې می سترگی ، پرانیستی په روغتون کې بستر وم، په هوبښ راتللو سره می مور ، پلار ، ورور او داود زما د لیدلو لپاره بسترخونې ته رانوتل

د هغوی په لیدلو می هماغه خبرې بیا ذهن ته راغلي، یو دم می چغه کړه سلگی، د چغې سره دوباره د بیهوشی حالت ته تللي وم، کله چې دوباره په هوش راغلم نو خپل موبایل می و غوښته

مور مي راته وويل چي مبايل دي په کور کې دي، خو شيبې وروسته ډاکټر راغي، د معایناتو له دوسيې کتلو وروسته يې راته وويل، اوس شکر دی مخ په بڼه کيدو يې ترڅو چې په سمه توگه نه يې بڼه شوی نو زیات استراحت وکړه او په مغزو دي فشار مه راوړه، ډاکټر مي مخ پلار ته واوره هغه ته يې د درملو ليکل شوی نسخه ورکړه، هغه ته يې د درملو راخيستلو وويل او زما په اړه يې يو څه سپارښتني هم ورته وکړي، او دا يې هم وويل چې د درملو راخيستلو وروسته کولای شې چې مريض کورته يوسی.

خو شيبې لا نه وی تيري چې له روغتون څخه د کور په لور روان شو، په ټوله لار مي د سلگۍ په اړه فکر کولو انديښنه راته پيدا شوه چې سلگۍ به څنگه وي.

کورته له رسيدلو سره مي سم له ټولو څخه د سلگۍ د حال پوښتنه وکړه خو له هر چا به مي چې پوښتنه کوله، نو په يو بهانه به يې د ځان خلاصولو کوشش را څخه کولو چا به راته جواب نه راکوو غوښتل مي داود ته

زنگ و ههم خو مور به مي له زنگ و هلو څخه منع کولم او ويل به يې چې ډاکټر يو څو ورځې له زیاتو خبرو کولو منع کړی يې، مور به مي له خوا څخه هم نه خوځيدله په دی پوهيده چې زه به حتمي د احوال اخیستلو لپاره، چاته زنگ و هم

د کور د غرو ددي رفتار په کتلو سره مي نوره هم د سلگۍ په اړه انديښنه زياته شوه نه پوهيدم څه وکړم

اخر مي داود ته د پيغام (مسج) په ليکلو پيل وکړو ورنه مي و غوښتل چې د سلگۍ په هکله معلومات راکړي

داود زما دوه درې پیغامونو ته هیڅ ځواب را نه کړو، په بل پیغام کې مې ورته قسم ورکړو ترڅو د سلګۍ په اړه راته معلومات راکړي

داود چې پوه شو چې په هر ډول وي زه د ځواب غوښتونکې یم نو د پیغام ځواب یې راکړو

ګلابه هیله ده چې د پیغام د پوره لوستلو څخه دمخه زړه لوی کړي او زغم وکړي

ګلابه په کومه ورځ چې ته بی هوشه شوی وی، او ته مور وروغتون ته ویورلې له هغې څخه نیم ساعت وروسته مو خبر تر لاسه کړو چې سلګۍ خپل ژوند حق ته سپارلی دی ویل کيږي چې زهر یې خوړلي وه، دا چې ولی په دې نو ته له ما ښه پوهیږي

دې پیغام لوستلو نو سم دم لیونی کړم، ژوند تیروول راته نور ستونزمن شوه او د ځان وژلو په فکر کې شوم، د کټ تر څنګ مې د میز د پاسه د منو په قاب کې پر چاقو سترګې ولږیدې چاقو مې را واخیسته او بی اختیاره مې د چپ لاس رګ پری کړو

مور مې چې په اطاق کې را سره وه ویې لیدم، زما د ورور د نوم په اخیستلو یې چغه کړه حبیبه زویه هله زر راشه چې ورور دې مږ کيږي هغه را منډه کړه لاس یې راته ښه کلک وتړلو تر څو د وینې بهیدلو مخنیوی وشي

په بیره یې روغتون ته ورسولم، او له مرګه وژ غورل شوم

که څه هم ژوندی وم، خو له مږو بدتره ژوند را پر غاړه شو، ورځ تر بلې مې رنګ توریده او د بدن غوښې مې توپیدې. ټوله ورځ به د سلګۍ قبر ته ناست وم او لکه د لیونې به مې ورته د ژوند د ناحوالو قیصې او گیلې کولې

روغتيايي حالت به مي ورځ تر بلې خرابيده، لکه څرنګه چې په اول ځل په سترګو د تور تم او پوزې څخه د ويني د بهيدو له وجه بي هوشه شوی وم اوس نو دی حالت سره به په ورځ کې يو يا دوه ځلي مخامخ کيدم او تر ډيره به بي هوشه ومه. په بدن کې مي بغير له پوستکي او هډوکو نور څه نه وو. پاتي ان د کور ماشومان به هم راته له ډاره نږدې نه راتلل.

،کورنۍ مي چې زما پر دې حالت ډيره ځوريدله، زما د بڼه کيدو لپاره چيرته چې بڼه ډاکټران او ملايان وه زه يې ور وستلم، د کابل تکړه ډاکټران زما د ناروغۍ په تشخيص هيڅ پوه نه شوه، هغوی څه پوهيدل چې زما د رنځ دوا سلګۍ ده چې هغه په دې دنيا کې نه شته.

کله چې مي ورور پوه شو چې د دې ځای ډاکټران مي له علاجه بيوسه دي، نو د علاج لپاره يې د پاکستان هيواد ته ويوړم، په زياتو ډاکټرانو له ګرځيدو وروسته يو ډاکټر چې په پوهه او درملنه کې يې په پاکستان کې نوم درلوده، زما ورور ته وويل چې نور دې مريض د درملني په خاطر په ډاکټرانو مه ګرځوه، ورور دې د سرطان په ناروغۍ اخته دې چې ژغورل يې صرف د الله ﷻ په لاس کې دي.

ډاکټر زياته کړه چې ګلاب تاسې سره د يو څو ورځو ميلمه دي شايد پنځلس ورځې نور ددې ناروغۍ زغم ولري، په دې ورځو کې يې خوشحاله وساتي.

يوه ورځ وروسته بېرته له پاکستان څخه کور ته راغلو، ناروغۍ دومره خراب کړی وم چې يواځې لږې شان خبری مي کولی شوی، د بدن د نورو غړو تر څنګ مي لاسونو او پښو هم کار پرېښي وو.

کورتته تر رارسيدو پورې زه لا د ډاکټر له خبرو نه وم خبر، هوا ګرمه وه زه په چپرکت کې مي د ورور د کوتي د کړکۍ تر څنګ پروت وم. ورور مي په اطاق کې له وريندار ي سره ناست وو او خبرې يې کولی.

ورينداري مي زما په اړه ترې و پوښتل چې ډاکټر څه ويل

ورور مي ورته د ډاکټر ټولې خبرې وکړې، او دا يې هم ورته وويل چې
شايد تر پنځه لسو ورځو د ناروغۍ د زغملو توان ولري

ما چې هر څه واوريدل، هغې دنيا ته د ورتگ او سلگۍ ته د رسيدلو په
فکرونو کې شوم

او خدای ته مي دا سوال وکړو، په دې دنيا مي چې کوم اميدونه نيمگري
پاتي شوه (سلگۍ ته رسيدل (خدایه په هغې دنيا يې پوره کړی

د ډاکټر له وينا سره سم ورځ تر بلې مي د ژوند پور پريکولو او مرگ ته
نژدې کيدم

خو خوشحاله پر دی وم چې سلگۍ ته د رسيدلو ارمان مي بيا په زړه کې را
ژوندی شو

👉 او د سلگۍ هغه ويلې لنډۍ را په زړه شوه

👩 په اخرت به جانان غواړم

😞 په دې دنيا يې ظالمان نه راکوينه

ورځې تيريدې د ډاکټر د ټاکلي نيتي يوولسمه ورځ وه او پنځه لسمې ورځې
ته په انتظار وم

.....

پای

له تاسو ټولو زړه ته را نږدې مینوالو څخه نړۍ مننه کوم چې په ډیره
حوصله او مینې مو راسره د سلګۍ ناول تر پایه بدرګه کړو

کړي Share او Like او ځانګړې مننه له هغه ملګرو چې تل یې پوسټونه
له لارې له مور سره شریک کړي دي Comment او خپل نظریات یې د

که د ناول د نشر په جریان کې کومه غلطې یا داسې کړنه زموږ له لورې
ترسره شوې وي چې ستاسې د خفګان لامل شوي وي له تاسو ټولو څخه د
زړه له تله بڼنه غواړم

ستاسې په خوښه له نوي ناول سره ډیر ژر انشاءالله

ستاسې ورور منصور خاطر

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**